

CURIERUL

MISIONAR

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune“.

Anul X.

București 1930.

No. 5.

„Ziua Educației“.

7 Iunie 1930.

PROGRAM

(Înainte de masă în locul predicii.)

1. Cântarea (No. 267) pentru deschidere și rugăciune.
2. Cor: Cântarea specială „Ecolul Institutului“.
3. Lectură: „Educația în mișcarea Adventă“.
4. Lectură: „Educați, educați, educați“.
5. Două sau trei rugăciuni serioase pentru școală și elevi.
6. Cântarea (No. 251) pentru închidere, și rugăciune.
7. Cor: „Pe Isus cât mai din vreme“. No. 257.

PROGRAM

(După masă în locul Cercului Tinerimii sau altei adunări.)

1. Cântarea (No. 221) pentru deschidere și rugăciune.
2. Poezie: „Școlii misionare din Diciosânmartin“.
3. Lectură: „Noi și copiii noștri“.
4. Cor: „Ești pe calea mântuirii“. No. 285.
5. Lectură: „Costul unei Educații creștine“.
6. Lectură: „O Alegorie“.
7. Colectă pentru Fondul de Educație.
8. Cântarea (No. 76) pentru închidere, și rugăciune.
9. Cor: Cântare specială „Ecolul Institutului“.

Notă pentru Lucrători și Presbiteri: Anul școlar viitor începe la 15 Septembrie 1930, deaceia frații conducători au prevăzut că e mai bine ca Ziua de Educație din acest an să fie ținută mai de timpuriu și chiar la 7 Iunie. Materialul pentru această zi îl găsiți pe paginile următoare ale acestei reviste. După cum puteți vedea din program, s'au făcut pregătiri pentru ziua întreagă și vă rugăm ca pe cât posibil să urmați programul întocmai cum este prescris, și să

faceți pregătiri încă din timp ca să puteți folosi bine ziua aceasta. Impărțiți articolele de cetit la persoane cari pot să cetească bine și clar. Faceți această zi ca o binecuvântare în Comunitatea Dumneavoastră. Rugați-vă serios pentru școala noastră și pentru elevii ei. Strângeți colecta pentru Fondul de Educație al Conferinței și trimeteți darurile la casierul Conferinței.

Diracțiunea.

Educația în mișcarea Adventă.

Vă atragem atenția asupra unui pasaj din Scriptură, profeție pentru zilele din urmă, redată în al doilea capitol al lui Ioel, începând cu primul verset: „Sunăți din trâmbiță în Sion! Sunăți în gura mare pe muntele meu cel sfânt, ca să tremure toți locuitorii țării. Căci vine ziua Domnului, este aproape“.

Acum, însă ce reprezintă Sionul? Comunitatea. Acest strigăt trebuie să răsună în Comunitate. Capitolul acesta întreg se aplică în deosebi la timpul în care trăim noi. E de observat versetul cincispezece și șasesprezece: „Sunăți cu trâmbiță în Sion! Vestiți un post, chemați o adunare de sărbătoare!“ Strângeți poporul, țineți o adunare sfântă! Aduceți pe bătrâni, strângeți copiii, și chiar pruncii dela față! Să iasă mirele din camera lui, și mireasa din odaia ei!“

Aceasta este o profeție hotărâtă despre o adunare din ultimele zile, când Domnul este aproape să vină. Această chemare cuprinde pe lucrătorii bătrâni și tineri, chemându-i înaintea altarului, cu părinți și mame, tineri și tinere, băieți și fete, chiar și copilași,—toți sunt

Unul din motivele cele mai importante prin care biserica este îndemnată să folosească izvoarele ei din tineret este prin Departamentul Educației. Școlile sunt unul din mijloacele prevăzute de Dumnezeu prin care noi putem pregăti tineretul pentru o parte din marea mișcare adventă. Ce este Departamentul Educației? Care este subiectul și scopul școlilor noastre? Adesea în vorbirea despre străduințele Departamentului nostru, noi vorbim despre acesta ca și când ar fi ceva organizat aparte, de sine stătător. Dar eu cred că aceasta este o idee greșită. Să analizăm Departamentul Educației. Nu este așa că întreaga Comunitate este organizată pentru a educa și instrui tineretul ei și a-l înrola în serviciul lui Dumnezeu? Vă atragem atenția la celelalte Departamente ale lucrării, spre a ilustra acest principiu.

Ce numim noi Școala de Sabat? Este aceasta un Departament organizat aparte, de sine stătător? Nu.

Școala de Sabat este, simplu, Comunitatea la studiu. Ce este Departamentul Misiunii Interne? Este Comunitatea la lucru. Ce este Departamentul Misionarilor Voluntari? Este ceva de sine stătător, cu totul aparte și inde-

Cursul de steno-dactilografie

Sus: Directorul școlii.

Jos: Biroul contabilității.

Cursul de piano.

cuprinși în această adunare. Eu cred că am ajuns timpul din această solie când vedem profeția aceasta împlinindu-se în experiențele mișcării advente.

Chiar aici vreau să vă atrag atenția asupra unui pasaj foarte important din „Educație“ p. 271:

„Cu o asemenea armată de lucrători ca tineretul nostru, bine educați, puternic echipați, cât de repede ar putea fi dusă la toată lumea solia crucificării, a învierii și a revenirii Domnului“. Aceasta este solia cu care Hristos a însărcinat Comunitatea dându-i ordin să o ducă lumii, când zice: „Mergeți“. Eu cred că această mare însărcinare poate fi împlinită numai dacă Comunitatea folosește tineretul mișcării. Să mulțumim lui Dumnezeu astăzi pentru eforturile făcute spre a folosi aceste izvoare.

Spre a educa această armată de tineri, noi trebuie să avem școli. Mulțumim lui Dumnezeu pentru școlile noastre. Ce inspirație să vezi în școlile noastre grupe de tineri în deplină dezvoltare ca bărbați și femei, entuziasmați și serioși, și să observi pregătirile lor pentru a duce o parte folositoare în serviciul lui Dumnezeu. De sigur trebuie să apreciem și străduințele serioase făcute de bărbații și femeile cari alcătuiesc corpul profesoral al acestor școli, și cari își consacră viața lor acestei lucrări.

rea literaturii.

Revenind înapoi la Departamentul Educației, eu gândesc despre acesta ca despre o mișcare în care noi toți suntem organizați ca o Comunitate împreună, unind eforturile noastre spre a scoate și salva pe tineret din păcat și a le ajuta să obțină o pregătire pentru serviciu. Noi sigur, trăim într'un timp când mâinele ajutătoare se vor întinde din fiecare parte spre a ajuta tineretului și a-l îndepărta dela momelile, luptele, și ispitele lumii, și a-i ajuta să facă o experiență statornică cu Domnul Hristos. Noi trăim într'un timp când e nevoie ca să întindem mâinele noastre și să ajutăm fiilor și fiicelor noastre să găsească adevăratul loc în lucrarea lui Dumnezeu.

Mă refer iarăși la pasajul din „Educație“ citat mai înainte. Eu nu sunt mulțumit cu interpretarea pe care noi o dăm de obicei acestor cuvinte. Noi de obicei cetim aceste cuvinte și atribuim acest lucru întreg viitorului, și oftăm după ziua care are să vie când acesta va fi împlinit, și gândim ce minunat va

fi când tineretul nostru, educat ca o oaste de lucrători, va putea fi pus la lucru. Dar mie îmi place să iau aceste cuvinte și să le aplic la timpul prezent. Acum este timpul să punem umerii noștrii la roată și să dăm tinerilor noștrii o ocazie pentru a primi o educație, care îi va face în stare să ia parte la lucru.

„Acum este momentul să ne deșteptăm din somnul nostru; căci acum mântuirea noastră este mult mai aproape decât am crezut noi“. Dacă indiferența și lipsa de curaj au căzut asupra noastră ca o amorfală momentană în ce privește planul lui Dumnezeu cu fiii și fiicele noastre, acum este momentul potrivit să ne deșteptăm și să lucrăm. Noaptea întunecoasă a păcatului a trecut. Aurora glorioasă este aproape să se arate. Dar noaptea este mai întunecoasă chiar înainte de revărsatul zorilor. Noi trebuie să urmărim lumina cu băgare de seamă, sau dacă nu, vom pierde cărarea noastră în întunecul mare

ce acopere pământul. Fiecare școală, după rândueala lui Dumnezeu, este un centru de lumină și un loc de scăpare pentru tineri față de judecățile ce vin. Nu e datoria noastră să ne interesăm ca toți copiii să fie în locuințe cari au lumină în ele, și să nu fie găsiți în locuințele egiptene în timp ce îngerul distrugător va trece? Noaptea a trecut. Ultima ocazie este în cea mai mare parte trecută. „Ziua este aproape“, ziua când noi trebuie să lucrăm repede.

Este o lucrare de făcut în educația creștină. Sunt reforme de făcut. Sunt probleme de rezolvit. Și eu sunt convins că acestea nu vor fi făcute decât dacă părinții se interesează așa cum trebuie de ele. Profesorii se străduiesc încercând să efectueze reformele, dar fără cooperarea părinților ei nu vor avea succes.

Rugați-vă pentru Școala noastră din această Uniune, al D-voastră frate în lucrarea de Educație,

Diciosânmartin.

P. J. Gaede.

„ECOUL INSTITUTULUI“.

1. N'a - u - zii un mur-mur dul - ce De - la Ins - fi - lu - tu' a - cel? S'as - cul - tăm
2. Tot mai mult, el la fi - in - ță. Ca un glas me - lo - di - os. Ti - neri dor.
3. El se poa - te in - țe - le - ge Căci „E - co - ul“ su - nă clar. Și când nici

COR:

cum ni - l a - du - ce Azi „E - co - ul“ plin de zel.
nici de și - in - ță, Azi îl cân - tă bu - cu - ros. Să ră - su - ne - a - cum „E - co - ul“
prin gând nu - îl tre - ce, Că - n - tă'n cor stu - den - ții iar.

Pes - te dea - luri, văi, căm - pii, Ca mulți li - neri să - și la zbo - rul Drept la Ins - ti - tut a - ci.

Educați, educați, educați.

Multe îndrumări binecuvântate ne-au venit dela Dumnezeu prin serva aleasă de El, dar una dintre cele mai simțite în efectele sale este aceea de a se da educație copiilor și tinerilor Comunității.

„Intr'un timp când tendința între pionieri eră de a scădea cât mai mult necesitatea unei puternice organizații pentru educație, — pentru că aveau convingerea că venirea Domnului eră prea apropiată, — vocea Spiritului profetiei s'a înălțat, chemând pe conducători să facă pregătiri pentru educația lucrătorilor de toate felurile, și pentru a întemeia școli creștine unde să se facă educația copiilor și tinerilor denominațiunii ca ei să devină membri creștini devotați și pricepuți, fie că sunt chemați să lucreze la salvarea de suflete prin evanghelizare, fie că urmează să se ocupe de lucrări administrative sau de gospodăria casei“. W. A. Spicer, „Certainties“ p. 222.

Pentru zilele noastre solia aceasta răsună cu aceeași putere. Ea zice: „Educați, educați, educați“, este solia ce mi-a fost prezentată în chip pătrunzător“.

Nevoia de educație există de mult, și anume:

PENTRU FERICIREA OAMENILOR.

Deși creat fără pată și fără greș în ce privește puterile corporale și spirituale, omul, din prima zi a vieții sale, a avut nevoie de educație. Educația primită prin mijlocirea operelor lui Dumnezeu, cer, pământ, plante și animale, cuvintele de duioasă îndrumare date de Dumnezeu personal, sau prin înger, trebuiau să ducă neamul omenească la adevărata fericire. Educația este o nevoie apărută odată cu omul, și pentru împlinirea căreia Dumnezeu însuși eră garant și în același timp împlinitor.

După căderea în păcat lucrarea de educație s'a

făcut și mai simțită. „Lucrarea de mântuire trebuie să refacă în om chipul Creatorului său, să-l readucă la desăvârșirea în care fusese creat, să desvolte corpul, sufletul și spiritul, pentru ca intențiile lui Dumnezeu să fie recunoscute în cele create de el. „*Acesta este scopul educației, marele scop a vieții*“. „Educație“, pag. 14. Profeții, jertfele, mai apoi legea, cu legământul, templul, sărbătorile cu simbolismul lor, s'au adăugat făgăduinței din Paradis constituind întocmiri educative așa de minunate, puternice și sigure încât omul lui Dumnezeu, Moise, „versat în toată știința Egiptului“, exclamă: „Care este, în adevăr neamul acela așa de mare încât să aibă legi și porunci așa de drepte, cum este toată legea aceasta pe care v'o pun astăzi înaintea?“

Moise, cunoscând valoarea educației pentru păstrarea unei vieți morale înalte în mijlocul poporului, le-a dat îndrumări repetate asupra felului în care să procedeze. El zicea: „*La seama asupra ta, și veghează cu luare aminte asupra sufletului tău în toate zilele tale, ca nu cumva să uiți lucrurile pe cari ți le-au văzut ochii, și să-ți iasă din inimă; fă-le cunoscut copiilor tăi și copiilor copiilor tăi*“. El explică mai departe că de educația primită va depinde fericirea generațiilor. „Păzește dar legile și poruncile Lui, pe cari ți le dau azi, ca să fii fericit, tu și copiii tăi după tine“. Deut. 4, 8. 9. 40.

CONTINUITATE.

Opera de educație începută în vremea aceea în Izraël găsește sprijinitori puternici în cursul vremurilor. Cel care cercetează cu luare aminte Biblia în partea ei istorică, observă, că totdeauna când se stăruia asupra educației copiilor și tineretului, Izraël ajungea la frumoasă prosperitate. Samuel a organizat școli zise ale profetilor. Aci el adună „grupe de tineri evlavioși, înțelegători și silitori. La studiul operelor și Cuvântului lui Dumnezeu puterea Lui viu făcătoare deșteptă puterile minții și ale sufletului și elevii primeau înțelepciune de sus... Elevii acestor școli își câștigau singuri întreținerea... Școlile acestea s'au dovedit ca unul din mijloacele cele mai bune pentru câștigarea acelei dreptăți care înalță un popor. Nu în mică măsură au ajutat pentru a pune temelia minunatei prosperități care s'a arătat în timpul domniei lui David și a lui Solomon“. „Educație“, pag. 46—48.

Insemnătatea pe care Izraëliti o dau educației copiilor reiese din următoarele expresii ce se află în Talmud: „Lumea este păstrată prin respirația copiilor din școli“; „Un oraș în care nu sunt școli trebuie să piară“; „Jerusalimul a fost distrus pentru că a fost neglijată educația copiilor“.

OPERA MARELUI ÎNVĂȚĂTOR.

Tot ce au încercat însă oamenii să facă mai înainte de Isus Hristos au fost simple scântei pe lângă flacăra puternică de lumină sufletească pe care ne-a dat-o Mântuitorul. Hristos a întreprins opera de Educație a lumii întregi. „Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia la toată făptura... Faceți ucnici din toate neamurile, învățându-i să păzească tot ce v'am zis... Și iată Eu sunt cu voi până la sfârșitul lumii“. Puterea Lui garantează reușita acestei lucrări uriașe.

Lucrarea pe care a întreprins-o personal între oameni stă ca model pe care trebuie să-l urmeze discipolii Săi. „Un evangelist ca Hristos încă n'a existat. El eră Majestatea cerului, dar S'a înjosit și a luat natura noastră asupra Sa, ca să poată întâmpina pe oameni acolo unde se găseau. Tufuror oamenilor, bogați și săraci, liberi și legați, Hristos, solul legământului, le-a adus solia mântuirii. Chemarea Lui ca

Mare Medic s'a împrăștiat prin toată Palestina. Bolnavii veniau la El după ajutor. Mulți veniau numai ca să asculte cuvintele Lui, s'au să fie atinși de mâna Sa. Așa a mers El, Impăratul mării, în veșmântul umil al omenirii din oraș în oraș, din loc în loc, a predicat Evanghelia și a vindecat pe bolnavi“. „Pe urmele Marelui Medic“, pag. 24. Lucrarea Lui cuprindea toată lumea, toate clasele sociale, toate naționalitățile. El eră izvorul vieții, al luminii, al învățaturii, al mângâierii, îmbărbătării, curajului, și mântuirii pentru toată lumea. Astăzi El este același Mare Educator pentru neamul omenesc. Prin servii Săi devotați vrea să facă lucrarea aceasta pretutindeni.

Creștinismul a apărut ca o mare lucrare de educație pentru renașterea omenirii. Efectele pe cari le-a produs asupra omenirii la ivirea lui, sunt vorbitoare. Creștinismul astăzi trebuie să se manifesteze la fel. Lucrarea de educație este strâns legată de lucrarea de predicare a Evangheliei. Datoria bisericii este de a-și înțelege rolul și a se jertfi cu Hristos pentru luminarea spirituală a lumii.

ÎN MIȘCAREA ADVENTA.

Apărută la timpul și în modul arătat de profecie, Mișcarea adventă a fost dela început dăruită cu înțelegerea valorii celei mari pe care o are adevărata educație. Credincioșii adventiști au înțeles că datoria lor este de a forma în școli personale pe cei cari urmă să ducă lumii întreita solie. Iată hotărîrea luată de ei la 1873:

„Știind că datoria noastră este de a ruga pe Domnul scerșișului să trimeată lucrători, înțelegem însă că datoria noastră este și aceea de a înțelegi o școală, apărută printr'o morală sănătoasă și printr'o influență religioasă, unde aceia cari se consacră lucrării lui Dumnezeu pot să-și deprindă mintea la învățatură și să se deprindă cel puțin cu cetirea, scrierea și vorbirea corectă; unde membrii noștri să-și poată trimite fiii și fiicele într'o siguranță pe cât se poate mai mare; și unde bărbații și femeile să poată studia limba acelor popoare dintre cari noi sperăm să recoltăm suflete pentru Domnul“.

Prin Spiritul Profeției s'au dat multe sfaturi și îndrumări pentru desvoltarea acestei ramuri de lucrare. Chemarea: „Educați, educați, educați“, s'a dovedit dela Dumnezeu. La sfârșitul anului 1928, Denominațiunea conducea 1.348 de școli primare, cu 1.957 învățatori și 37.778 elevi; deasemenea 175 școli superioare cu 1.758 profesori și 23.996 elevi.

Institutul Biblic din Uniunea noastră întemeiat la 1924 a dat pentru diferite ramuri ale lucrării din țară un număr de lucrători, cari astăzi poartă răspunderile ce li s'au încredințat. Pe fiecare an numărul lor va crește.

În vederea lucrării celei mari ce ne stă în față trebuie să dăm temeinică educație tineretului nostru. Ei vor avea răspundere la încheierea lucrării. Noi dorim ca ei să ne binecuvinteze când, pe temeiul educației bune primite acum — coste cât ar costa — vor putea să câștige biruința.

„*Lucrarea lui Dumnezeu are nevoie de oameni capabili*. Chiar în vicia comercială o bună educație și cultură e privită ca fiind necesară, și pe drept; cu cât mai mult e necesară o pregătire temeinică în lucrarea de a duce lumii ultima solie de har! Educația nu se câștigă prin simpla auzire de predici. Tinerii noștri trebuie să fie educați în școlile noastre pentru lucrarea lui Dumnezeu“. „*Slujiitorii Evangheliei*“ pag. 61. 62.

Datoria noastră este de a pregăti pe tineri în vederea operei mari ce ne stă în față.

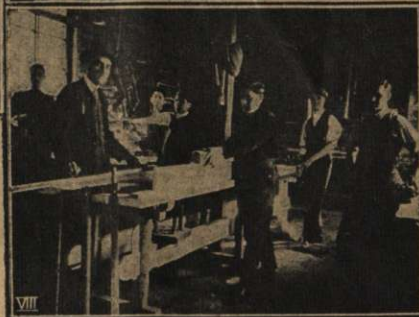
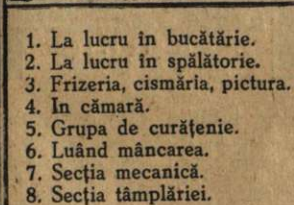
„*Iată fiii sunt o moștenire dela Domnul, rodul*

pântecului este o răsplată dată de El. Ca săgețile în mâna unui răboinic, așa sunt fiii făcuți la tinereță. Ferice de omul care-și umple tolba de săgeți cu ei!

Căci ei nu vor rămânea de rușine, când vor vorbi cu vrăjmașii lor la poartă". Ps. 127, 3—5.

Diciosânmartin.

D. Florea.

1. La lucru în bucătărie.
2. La lucru în spălătorie.
3. Frizeria, cismăria, pictura.
4. În cămară.
5. Grupa de curățenie.
6. Luând mâncarea.
7. Secția mecanică.
8. Secția tâmplăriei.

„Noi și copiii noștri“.

În timp ce Izrail se pregătea să iese din Egipt, printre părinții însuflețiți de dorul liberării, erau și copiii lor. Cum ar fi putut ei să plece și să lase acolo pe copiii lor? La întrebarea lui Faraon: „... Cari și cine sunt cei ce vor merge cu voi?“ Reprezentantul Comunității lui Izrail răspunse: „Vom merge cu copiii și cu bătrânii noștri, cu fiii și cu fiicele noastre...; căci avem să ținem sărbătoare în cinstea Domnului“. 2 Moise 10, 8. 9.

„Noi și copiii noștri“ eră lozinca lui Izrail depe vremuri. Liberarea din jugul sclaviei n'ar fi fost o bucurie deplină pentru ei, dacă copiii lor ar fi rămas mai departe în mijlocul egiptenilor. Cu multă grijă și cu deosebită atenție, părinții au instruit pe copii i-au pregătit pentru plecare. Făgăduința Domnului: „M'am pogorit să-i izbăvesc din mâna egiptenilor, și să-l scot din țara aceasta“, trecea din gură în gură, și cu toții erau plini de bucurie. Nimic nu mai eră ce i-ar fi legat de Egipt, căci aci fuseseră numai străini. Gândurile lor erau acum îndreptate

către o țară mai bună. Subiectul cel mai de seamă și mai mult discutat, eră acum plecarea, liberarea. Nu mai eră timp să incheie unele legături cu egiptenii și chiar copiii au fost sfătuiți să nu mai facă nici o prietenie cu copiii din Egipt. Tatăl, mama și copiii stăteau împreună și așteptau ultimul semnal de plecare. După porunca Domnului, au luat un mielul l-au injungheat și cu sângele lui au uns ușorii. Cu mijloacele incinse, cu încălțăminte în picioare și cu toegele în mâini, părinții și copiii au mâncat mielul pascal și erau gata să iese din Egipt.

UNDE SUNT COPIII NOȘTRII?

Evanghelia Domnului Isus, care este o chemare de liberare din Egiptul spiritual, se adresează astăzi unui popor ca și lui Izrail depe vremuri: „Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!“ Cu deosebită bucurie am răspuns la această măreață che-

mare; dar unde sunt copiii noștri?... Se găsească ei printre noi? Cine ar trebui să fie primii, cari împreună cu noi să iasă din Egiptul spiritual, dacă nu copiii noștri? „Noi și copiii noștri“, ar trebui să fie ținta noastră ca și a părinților Izraeliți la ieșirea lor din Egipt. Dacă ei nu s'au predat încă Domnului Isus și se află încă în valorile lumii, care este cauza? Am făcut noi tot ce am putut pentru ei? Se poate că a mai rămas ceva de făcut; se poate că noi înșine nu ne-am predat deajuns inimile noastre Domnului Isus, nu ne-am rugat destul de serios în această direcție și n'am făcut tot ce am fi putut face pentru salvarea lor. Cel Atotputernic trăește încă, brațul Său nu s'a scurtat ca să nu mai poată ajuta. Făgăduințele Evangheliei se arată astăzi mai clare ca oricând. Dumnezeu nostru ascultă încă rugăciuni serioase ieșite din inimi sincere. Duhul Sfânt ne este făgăduit că ne va arăta calea spre tot adevărul. Să vorbim deci copiilor și tineretului nostru despre iubirea cea mare a Domnului Isus, despre jertfa de pe Golgota și despre Canaanul ceresc făgăduit celor credincioși. Să ne rugăm serios Domnului, în deosebi astăzi când trebuie să ne gândim la educația, la creșterea și pregătirea lor pentru Impărăția lui Dumnezeu.

al influenței și al succesului, — unei mame creștine rugătoare“. E. G. White.

Fie ca Domnul să ne aducă la cunoștința adevărată și să ne dea putere să ajutăm copiii noștri să iasă biruitori în acest veac decăzut. Pentru aceasta trebuie să ne punem la lucru cu toată seriozitatea și noi personal să facem o profundă experiență la piciorarele crucii de pe Golgota, și să luptăm cu Dumnezeu în rugăciune pentru salvarea copiilor noștri. El poate și este gata să ne dea biruință, dacă cerem serios și credem.

„PAȘTE MIELUȘII MEI“.

Acestea au fost cuvintele Domnului Isus, spuse lui Petru cu puțin timp înainte de înălțarea Sa la cer. Dacă cercetăm mai de aproape convorbirea avută cu Petru, vom observa că printre celelalte însărcinări de seamă ce le-a primit el de la Domnul Isus, prima a fost: „Paște mieluleii Mei“, adică păstrează și îngrijește tineretul. Domnul Isus a iubit și iubește și astăzi pe tineri și de aceea în planul Lui, ei sunt puși întâi.

Iubiți frați și membri ai Comunităților, această lucrare de păstorie și îngrijirea tineretului, este dată și D-voastră cari formați Comunitatea Domnului.

1. Cu caru. 2. Poșta.
3. Pornind la lucru.

În aceste timpuri serioase, să întoarcem inimile noastre către copii și să rugăm pe Domnul să întoarcă inimile lor către noi. Să nu le îngăduim ca în timpul serviciului divin să rămână acasă, jucându-se cu alți copii pe maidane. În timpul altarului familiar, niciodată părinții să nu vină la rugăciune fără copii.

Lumea este plină de influențe stricicioase. Modele și obiceiurile exercită o influență puternică asupra tineretului. Dacă părinții neglijează datoria lor, de a sfătui; de a îndruma și a ține în frâu pe copiii lor, atunci ei se vor deprinde de la sine cu obiceiuri rele și se vor abate de la calea cea bună. Adeseori părinții ar trebui să meargă la Dumnezeu cu rugăciunea: „Doamne învață-ne ce să facem cu copiii noștri“. Ei trebuie să observe și sfaturile date de Dumnezeu în Cuvântul Său și vor primi înțelegerea necesară.

Următoarele cuvinte de avertizare, mi se par foarte serioase și ar trebui să trezească pe părinți la datoria lor cea plină de răspundere: „Fiecare mamă trebuie să simtă că, clipele ei sunt de neprețuit; lucrarea ei va fi pusă la încercare în ziua cea mare a judecății. Atunci se va vedea că mulți pași greșiți și multe crime comise de bărbați și femei au provenit din neștiința și neglijența aceluia, a căror datorie eră, de a călăuzi picioarele micuților pe calea dreaptă. Atunci se va arăta, că mulți dintre cei cari au devenit o binecuvântare pentru lume prin lumina geniului, a adevărului și a sfințirii, au datorit acele principii, cari au fost resortul principal

De conștiințiozitatea cu care veți face acest serviciu, depinde prosperitatea și creșterea în credință a Comunității. Aduceți deci pe tineri la Domnul Isus și învățați-i că El este cel mai bun prieten al lor. Rugați-vă împreună cu ei și ajutați-le să biruiescă în ispite. Cel mai bun teren pentru semănat cuvântul Impărăției este inima lor sensibilă și nevinovată. Lucrarea cea mai plăcută și cea mai încoronată de succes, este lucrarea cu tinerii, dacă am ajuns să le câștigăm încrederea. Tineretul este moale și plastic, așa că mâna cuiavă ar putea să-l formeze după cum olarul poate să dea formă lutului său. Care mână ar putea să facă mai bine aceasta decât nu Comunitatea? Ea trebuie să facă aceasta la timp, căci ocaziile vin cu tinerețea și trec cu tinerețea și pe măsură ce timpul trece, caracterul devine tot mai tare, ca și cimentul care nu se mai lasă să faci urmă pe el. Dacă Comunitatea nu seamănă la timp cele bune, dușmanul sufletelor noastre va fi aci să-și samene el sămânța lui.

Faceți planuri pentru tineri și rugați-vă Domnului să vă ajute să le împliniți. Vorbiți-le despre lucrarea cea mare a Domnului și depre pregătirea necesară în vederea acesteia. Dumnezeu a binecuvântat Uniunea Română cu o școală, unde tinerii pot primi o educație aleasă și se pot pregăti pentru viața aceasta și pentru cea viitoare. Ar trebui ca părinții și membrii Comunității să-și pună o țintă, ca toți tinerii să treacă prin școala noastră. Este natural că pentru aceasta se cere să facem sacrificiu, dar trebuie să știm că orice lucru bun se face numai

cu sacrificiu. Pentru mântuirea noastră, Dumnezeu Tatăl a făcut cel mai mare sacrificiu, dând la moarte pe Fiul Său iubit.

Instrucțiunile cu privire la atenția ce trebuie să o dăm tineretului, ni se dau și de către serva Domnului: „Pentru ce lucrarea cu tinerii cari trăesc în jurul nostru să nu fie privită ca o lucrare de primul rang? Nu cere ea oare cea mai mare gingășie și cea mai serioasă rugăciune pentru înțelepciunea noastră? Băieții tineri sunt ținta deosebită a atacurilor lui Satan; dar amabilitatea, politețea, și simpatia unei inimi revărsătoare de iubirea pentru Isus va câștiga încrederea lor și îi va păzi de multe curse ale vrăjmașului.

Iubiții mei frați conlucrători, deschideți ușa voastră tinerilor cari sunt expuși ispitei. Apropiati-vă inima de dânsii prin eforturi personale. Răul îi moștește din toate părțile. Căutați de-i câștigați pentru lucruri, cari să le poată ajuta, să ducă o viață mai

înaltă. Nu vă țineți pe voi prea superiori peste dânsii. Luați-i în locuințele voastre și invitați-i să ia parte la serviciul vostru divin în familie. Să ținem bine seama de somațiunea lui Dumnezeu, de a face cărarea către cer cât de atrăgătoare și senină“.

„Comunitățile noastre au nevoie de daruri tinere bine ordonate. Tinerimea vrea să facă ceva cu surplusul ei de putere. Dacă aceasta nu este îndrumată pe calea cea dreaptă, atunci ea va fi cheltuită într'un mod, care va distruge propria lor viață spirituală și va aduce vătămare anturajului lor“. „Slujitorii Evangheliei“, E. G. White.

Domnul să reverse harul Lui peste noi, ca la ziua cea mare să putem spune: „Iată, eu și copiii pe cari mi-a dat Domnul, suntem niște semne și niște minuni în Izrael, din partea Domnului oștirilor care locuiește pe muntele Sion“. Isaia 8, 18.

Diciosănmartin

M. Manea.

Costul unei educații creștine.

Coloseni 2, 3.

Cultivarea omului și în deosebi a tineretului, a ajuns astăzi o problemă. Cauza acestei probleme, ce stăpânește mintea multor persoane, este că deși cărțile s'au îmmulțit cu felurile lor metode, când privesc și examinează în amănunțime starea generală a omenirii, rămân îngroziți, văzând cum nivelul moral merge din ce în ce desprogreșând.

Statistica arată în timpul nostru două puncte deosebite: unul nivelul ridicat al omenirii prin știință și altul arată gradele în scădere ale nivelului moral. Această deosebire isbitoare, dela un nivel la altul, constituie o întrebare al cărei răspuns îl vedem zilnic prin zecile de ziare, în cari se publică felul de viațuire al omenirii, cum și legăturile lor sociale.

Rapoartele zilnice dovedesc ca și pe timpul Domnului Hristos, când a venit prima dată, că omul are nevoie de o bună educație creștină—adică să reprezinte chipul și asemănarea celui ce l-a creat—caracterul lui Hristos. Cuvântul educat nu ni-l putem însuși numai dacă cetim cărți, și în schimb nu trăim ceea ce cetim, pentru că în sine cuvântul educație înseamnă—*desvoltarea armonică a energilor fizice, mintale și spirituale*.

Educația deci, cuprinde în sine trei puncte importante: fizicul, mintea și spiritul cari trebuie să se desvolte în aceeași măsură, ca aceste trei la un loc să formeze un tot armonice. Dumnezeu ne-a creat la început desăvârșiți, atât la fizic, minte cât și la spirit și deci urmează ca primul loc în educația noastră trebuie să-l aibă Domnul Hristos, căci orice desvoltare am căuta să dăm unuia dintre aceste trei, fizic, minte sau spirit, fără Hristos, este ca și corpul fără suflet.

ADEVARATA EDUCAȚIE ȘI SCOPUL EI.

De multe ori când vedem un râu cu apa limpede, curată și din care ne-am potolit setea, imediat se formează în mintea noastră întrebarea de unde curge acest râu și unde-i este izvorul. La fel este și cu Sfânta Scriptură—râul care a curs dealungul veacurilor din Izvorul Vieții—Isus Hristos. Isus este țaria și puterea oricărei trăsături de educație. Apostolul Pavel ne arată clar drumul către acest izvor unde spune: „In care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei“. Col. 2, 3.—Isus este izvorul—și cine poate renunța la acest Izvor al vieții? Mii de tineri și tinere primesc astăzi educație din Sfânta Scriptură, pregătindu-se pentru câmpurile misionare. Dumnezeu dorește ca toți ti-

nerii să fie conlucrători ai Domnului Hristos. Iată aici suntem adunați cu toți și chemarea Domnului este adresată fiecăruia. Cu brațele întinse Isus face o invitație deosebită tinerilor, ca să meargă pentru a se pregăti în școala misionară. Câmpurile misionare au mare nevoie de lucrători. Dumnezeu dorește ca puterile și energiile tineretului, să le întrebuițeze pentru salvarea sufletelor.

A salvă suflete este o știință. Domnul Hristos a trebuit mai întâiu să pregătească pe ucenici și apoi să le spună mergeți în toată lumea și predicați această Evanghelie la toată făptura. Moise, Pavel, bărbai cu multă știință au avut mai întâiu nevoie de o pregătire în școala Domnului Hristos. Ca tineri cu toți cari ne găsim aici, să ne hotărîm, depunând ca sacrificiu viața noastră pentru lucrarea lui Dumnezeu. Școala noastră misionară, cu care Domnul a binecuvântat România, este locul cel mai potrivit pentru pregătire. În școală se primesc toți cei cari doresc să fie lucrători în via Domnului. Întreținerea și toate celelalte cheltueli de învățământ privesc personal pe elev și spre cunoștința tuturor, redăm taxele școlare mai jos așa după cum trebuie ca fiecare să se pregătească:

Taxe studii lunar	500	pe anul întreg școlar	Lei 4.250
„ locuință „	750	„ „ „ „	6.375
Hrană 4 cartele	1200	„ „ „ „	10.200

Total taxe un an școlar 20.823

Notă.—In cazul că un elev întrebuițează hrană pe o lună mai mult decât suma de lei 1200, adică peste numărul de 4 cartele de masă, totalul taxelor școlare, bineînțeles afară de rechizitele școlare, cărți, caete, taxă de înscriere, etc., se ridică la maximum de lei 23.500.

Taxele școlare sunt numai atât cât costă întreținerea unui elev. Dacă ne gândim bine, aceste taxe școlare nu sunt nimic în raport cu o educație adevărat creștină. Pentru aceasta e bine ca toți să mergem la școala misionară din Diciosănmartin. Ca tineri trebuie să avem și chiar să punem dacă până în prezent nu avem, o *țintă*. Nici o rezervă să nu ne îngăduim, pentru lucrarea lui Dumnezeu. Nici unul să nu fie fără o,

ȚINTA.

Spiritul Domnului spune: „Dumnezeu nu va primi decât pe aceia, cari sunt hotărâți a năzui la o țintă

inaltă". „Parabolele“, p. 299., și în altă parte spune: „Aduți aminte, că nu poți atinge o țintă mai înaltă decât pe care ți-ai pus-o singur“. *Idem* pag. 302. Dacă nu putem anul acesta atunci să ne punem ținta pentru strângerea de mijloace, ca anul viitor să mergem la școala misionară. Dar nu numai tinerii pot să-și pună o țintă ei și Comunitățile, Conferințele... Sunt mulți tineri în Comunități cărora Domnul le-a dăruit daruri deosebite, însă sunt săraci, n'au mijloace. Atunci Comunitatea să-și ia ca țintă: în fiecare an, noi trebuie să trimetem la școala misionară unul sau doi tineri cu talente deosebite, spre a fi pregătiți pentru lucrarea lui Dumnezeu. Iată ce spune spiritul Domnului: „Comunitățile din diferite localități, ar trebui să simtă că o răspundere solemnă le revine pentru a formă pe tineri și a educa talente pentru a se angaja în lucrarea misionară. Când se văd în Comunitate persoane cari dau nădejde să devină lucrători de folos, membrii de acolo ar trebui să-și asume răspunderea de a-i trimete la una din școlile noastre. În Comunități sunt talente excelente, cari trebuie puse la lucru. Sunt acolo persoane cari ar face un bun serviciu în via Domnului, dar mulți sunt prea săraci pentru ca fără să fie ajutați să poată obține educația de care au nevoie. Comunitățile ar trebui să socotească drept un privilegiu de a lua parte la susținerea cheltuelilor pentru unul

ca acesta. Dacă există persoane cari ar trebui să aibă parte de educația care se dă la școală, dar nu pot să plătească întregul preț pentru taxele lor, Comunitățile să dovedească spiritul lor de dărnicie, ajutându-i. „*Sfaturi pentru profesori și părinți*“, pag. 69.

Astăzi este o zi bine venită, când să contribuim cu toți după puterea și darurile ce domnul ni le-a încredințat nouă.

Dar nu numai Comunitățile să-și pună o țintă ei și Conferințele, trimițând la școala misionară tineri merițoși cari mai târziu să-i poată folosi în lucrarea misionară. Domnul spune prin serva Sa: „Afară de aceasta, în fiecare Conferință să se adune un fond din care să se imprumute sume elevilor săraci dar merițoși, cari doresc să se consacre în lucrarea misionară“. „*Sfaturi pentru profesori și părinți*“, pag. 69.

Cu toți e bine să ne punem o țintă, atât tineri, Comunități, cât și Conferințele noastre. Tinerii e mai bine dacă ei singuri își câștigă mijloacele și la acestea ajută Domnul, numai să lucrăm luându-ne ca țintă pregătirea noastră pentru lucrarea misionară, care va fi nu numai aci pentru România, dar și în câmpurile misionare îndepărtate din alte Continente.

Diciosânmartin

Gh. Stănică.

Școlii Misionare din Diciosânmartin.

*O scumpă și plăcută școală, de tine dorul sfânt mă leagă,
Și-aici de tot ce văd în juru-mi plăcerea mea mi se desleagă.
Pustii mi-s toate făr' de tine, pustie-i calea'n care merg,
Căci dorul mi-e 'ndreptat spre tine, din față toate mi se șterg.*

*De stau pe deal, privesc câmpia, privesc cât ochiu-mi zarea prinde,
Privesc și cerul de deasupra, ce-aripi albastre îmi întinde,
Dar o! nimic nu-mi e plăcere, pustie-i calea 'n care merg,
Pustii mi-s toate fără tine, din minte toate mi se șterg.*

*Păduri și crânguri ce-allădată, cu vraja lor mi-eră plăcerea
Mi-au dispărut din minte toate, lăsând în urmă doar durerea.
Se duc pe rând, dar nu știu unde; se pare că se-afundă 'n ceață,
Lăsând pustie calea 'n urmă, lăsând pustie a mea vieață.*

*Când zorile-mi deschide ochii, tu-mi ești tema cugetării,
Și sufletul cu lanț de aur, mi-l prinzi în mrejele visării.
Și-așă pustiu e totu 'n juru-mi, pustie-i calea 'n care merg,
Căci dorul mi-e 'ndreptat spre tine, din față toate mi se șterg.*

*Și noaptea după-atâta iruă, când lumca s'odihnește 'n tihnă,
Un dor de tine mă muncește și-mi fură timpul de odihnă.
Deaceia zic căs pustii toate, când tihna, dorul mi-o alungă,
Căci noaptea-mi pare tot mai mare, și ziua-mi pare tot mai lungă.*

*Așadar pustii par toate, și sufletu-mi rămâne gol
Chiar de-aș avea toată știința și lumii 'ntregi de-aș da ocol,
Dar fără 'nvățătura-ți sfântă, o sfânt cămin misionar,
Sărac rămân, pustii's toate, chiar totul de-aș avea în dar.*

N. Carpen.

O Alegorie.

Doi îngeri s'au întâlnit într-o zi în zborul lor rapid către pământ. Unul era îngerul luminii, celălalt îngerul întunerecului. Fiecare era trimis de regele său. Când îngerul luminii întrebă pe celalt unde merge, îi spuse că trebuie să fie la un loc hotărît, la timp precis, pentru a întoarce pe un tânăr dela hotărîrea ce o luase de a merge la şcoala misionară din Diciosânmartin şi acolo să fie înrolat ca elev; şi pe lângă aceasta îngerul întunerecului spuse: „Eu doresc să câştig pe acest tânăr pentru regele meu, Regele întunerecului“. Îngerul luminii avea şi el o misiune pentru acelaş tânăr, ca să-l ajute şi încurajeze a se hotărî să meargă la şcoală şi să se pregătească pentru a fi de folos în lucrarea lui Dumnezeu, Regele său. Îngerul luminii a fost acolo înainte, gata să prepare calea, dându-i părinţi creştini şi ocazie de a merge la serviciu divin al Comunităţii şi să ia parte activă în Cercul Misionarilor Voluntari. Îngerul întunerecului a fost deasemenea şi el acolo ca să arate tânărului toate plăcerile lumii şi l-a ispitit în mod deosebit. El s'a gândit să-l influenţeze de a fi rece şi indiferent faţă de chemarea de a merge la şcoala misionară şi faţă de primirea educaţiei care îl va face în stare să libereze sufletele muribunde din întunerec.

În timp ce trecea, luptele tânărului creşteau tot mai mult din zi în zi. Într-o Vineri seara îngerul luminii merse la Regela său pentru a primi mai mult ajutor, temându-se să nu piardă lupta. La reîntoarcerea sa în dimineaţa următoare el era însoţit de încă trei, dar spre surprindere văzu pe îngerul întunerecului venind înapoi cu încă trei ajutoare. Puţin a înţeles tânărul că o asemenea luptă se petrece în el în această zi. Era în Sabat la Ziua Educaţiei dela 7 Iunie. Tânărul a auzit chemarea, el a auzit chemarea să vie şi să se pregătească spre a ajuta şi salva pe cei pierduţi în păcat şi corupţie. Îngerul luminii era acolo şi zicea: „Mergi, prezintă-te, aranjează-ţi lucrul tău în aşa fel ca să poţi merge“. Îngerul întunerecului care era acolo zicea: „Nu te duce. Nu trebuie să te osteneşti spre a primi o educaţie. Aceasta nu are o însemnătate pentru tine“. Cu toate acestea înainte de adunare tânărul s'a hotărît să asculte de îngerul luminii şi s'a hotărît să meargă la Diciosânmartin, ca să primească acolo educaţie.

În acea noapte când a mers acasă îngerul întunerecului era acolo spre a influenţa pe tatăl său care zicea: „Fiul meu de ce doreşti să mergi? Noi nu avem bani. Noi avem nevoie de tine acasă aci la lucru. Rămâi acasă fiule, tu nu ai talent pentru a

învăta. Noi nu putem să facem acest sacrificiu şi să plătim toate cheltuelile tale. Lasă să meargă alţii şi să mântue bieteale suflete pierdute în întunerec“. Îngerul luminii, era şi el acolo a influenţa pe mamă care zicea: „Fiul meu mergi la şcoală. Noi suntem binevoitori. Noi vom munci din greu şi te vom ajuta în timpul şcolii ca să te poţi forma pentru lucrarea lui Dumnezeu“. Îngerul întunerecului era acolo spre a influenţa pe vecini şi prieteni şi deasemenea şi pe membrii Comunităţii spre a zice: „Acest tânăr nu trebuie să meargă la şcoală. El nu este un creştin destul de bun, el nu este destul de serios, el nu este valoros“. Dar îngerul luminii venise şi el spre a influenţa pe diacon care zicea: „Da fraţilor, acest tânăr trebuie să meargă; noi vom strânge colecte şi îl vom ajuta la şcoală, căci el va aduce o binecuvântare în Comunitatea noastră. Să-l trimitem“.

Aşa, luptele mergeau crescând tot mai aprige din zi în zi, şi se părea ceva nesigur, care parte va câştiga. Doriţi ca să ştiţi care înger a câştigat? Câţi doresc să ştie? Alegoria se termină zicând: „Tu eşti sufletul“. Vei decide tu întrebarea? Rămâne ca tu să spui care înger va câştiga. Tineri şi tinere să luăm această lecţie la inimă şi să facem astăzi alegerea.

Chemarea lui Dumnezeu vine către fiecare tânăr şi tânără, Adventiştii de Ziua Şaptea, şi câteodată se poate chiar în anii fragezi ai vieţii. Domnul doreşte ca tineretul Adventist de Ziua Şaptea să fie educat în şcolile noastre şi acestea îi prepară pe ei pentru folosire. Cei mai fericiţi tineri astăzi sunt aceia cari au dat atenţie chemării şi sunt în locul unde Dumnezeu doreşte ca să fie ei. Doreşti să vii ca să fii fericit? Către fiecare părinte şi mamă se adresează chemarea: „Dă-mi pe fiul tău şi pe fiica ta pentru lucrare“. Această chemare cere sacrificiu. Se cere abnegaţie şi bunăvoinţă spre a ajuta la şcoală pe copiii noştri. Cel mai fericit tată şi cea mai fericită mamă dintre Adventiştii de Ziua Şaptea sunt aceia cari au un fiu sau o fică la o şcoală misionară primind educaţie pentru lucrarea lui Dumnezeu în această lume şi pentru a veni în lume. Iubite tată şi iubită mamă, voiţi să faceţi voi acest sacrificiu ca să fiţi fericiţi? Chemarea de a ajuta tinerilor din Comunităţi pentru a primi educaţie, vine către fiecare membru Adventist de Ziua Şaptea. Voiţi Dumnezeuastră iubiţi membrii să ajutaţi ca astfel să primiţi binecuvântări nespuse?

Diciosânmartin.

P. J. Gaede.

DEPARTAMENTUL PASTORAL.

Responsabil: ŞT. DEMETRESCU.

Cine sunt cei 144.000?

(Urmare).

Dacă pe timpul potopului s'ar fi găsit mai mulţi, cari să-şi construească şi ei corăbiu, ca Noe; toţi aceia şi-ar fi salvat vieţile cu siguranţă, şi Dumnezeu n'ar fi zis: Nu vă dau voie, căci eu numai lui Noe i-am spus să facă o arcă. Prin Marea Roşie au trecut, odată cu

Izrailiţi, şi atâţia ne-Ebrei, numai pentru că au crezut în lucrarea minunată a lui Dumnezeu cu Ebreii şi au vrut să se facă părtaşi la aceeaşi soartă. Faptul, că nu erau număraţi între Ebrei, nu i-a împiedicat de a trece prin Marea Roşie. Au murit însă în pustie, împreună

cu toți Ebreii răsculători. Faptul că nu erau Ebrei, nu i-a exclus dela trecerea prin Marea Roșie. Iar faptul că au trecut prin Marea Roșie, nu li-a asigurat dreptul a intra în Canaan celor cari au murmurat.

NU NUMARUL; CI CHARACTERUL. NU PERSOANELE; CI FAPTELE.

Chiar și apostolii au avut timpuri, când au înțeles lucrurile greșit. Pe atunci ei ar fi dorit, ca Domnul să le spună *pe nume, cari din ei vor fi mântuiți, și cari vor sta la dreapta și la stânga*. Dar Domnul niciodată nu li-a vorbit în sensul dorit de ei. Deaceia, când Petru a întrebat: „Doamne, oare pilda aceasta o vorbești numai către noi, sau și către toți?” Domnul a zis: *Cine este dar econom credincios și cu minte . . . spre a da mâncare la timp cuvenit. Fericită este sluga aceea, pe care, venind stăpânul, o va găsi făcând astfel*. Luca 12, 41—43. La fel a răspuns Domnul și la întrebarea, *cine va fi mai mare în Impărăție*. Nu a zis, adică: Petru va fi mai mare, sau Ioan. Nu a numit nume; ci caractere și fapte, zicând: *Acela va fi mai mare, care se va face cel mai mic și care va fi servul tuturor*.

La fel cu privire la cei 144.000, să ne intereseze a ști, *nu anume ce persoane vor fi acelea; ci să cunoaștem, ce fel de caractere și fapte se spune, că vor avea ei*. Să ne silim apoi, să ne formăm și noi cu asemenea caracter și fapte; și atunci cu siguranță, că vom face și noi parte dintre cei 144.000. Dacă noi vom dori și vom stăru în direcția aceasta, atunci iubirea Domnului este atât de mare pentru noi, încât ne va curăți de toate răutățile și ne va da deplina putere a Spiritului Său, ca să ne asigure parte între cei ce vor cântă din harpe la marea de cristal. *Lucrarea de sigilarea acestora este și acum în curs. Depinde numai de noi, să primim sigiliul viului Dumnezeu*.

CUNOȘTINȚE INTERESAND SIGILAREA NOASTRA.

Redau mai la vale câteva cuvinte din Spiritul profetic, care să ne intereseze mai mult decât orice altă discuție despre cei 144.000; căci cuvintele acestea *vorbesc despre propria noastră sigilare și sunt publicate sub titlul: „Sigiliul lui Dumnezeu”*. Serva Domnului zice:

„Dar ce mă face pe mine să mă cutremur, este faptul, că cei ce au avut cea mai mare lumină și cele mai mari privilegii, au ajuns molipsiți de fărâdelegea mereu în creștere. Influența de cei nedrepti din jurul lor, mulți, chiar dintre credincioșii adevărului, au ajuns reci și sunt doborâți de puternicul curent al răutății. Batjocora generală aruncată asupra adevăratei pietăți și sfințeniei face pe cei, cari n'au stat în strânsă legătură cu Dumnezeu, să piardă respectul față de Legea Lui”.

„Criza se apropie repede . . . Cei ce umblă în lumină vor vedea semnele apropierei primejdiei; dar ei nu trebuie să stea într-o indiferență așteptare a ruinei, mângâindu-se cu ideea, că Dumnezeu va ocroti pe poporul Său la ziua judecâții. Departe de aceasta. Ei vor înțelege, că este datoria lor, să lucreze stăruitor la salvarea altora, căutând cu credință tare ajutor dela Dumnezeu la aceasta. Rugăciunea fierbinte a dreptului poate foarte mult”.

„Aluatul pietății nu și-a pierdut în totul puterea lui. În timpul când primejdia și depresiunea vor fi în Comunitate mai mari decât oricând, mica grupă a celor cari stau în lumină, vor geme și vor suspină din cauza răutăților și uriciunilor, cari se fac pe pământ. Dar rugăciunile lor se vor înălța mai ales în ajutorul Comunității, din cauză că membrii ei fac după felul și după moda lumii”.

„Rugăciunile serioase ale acestor puțini credincioși nu vor fi în zadar . . . Tocmai pentru timpul acesta a promis Dumnezeu, că va răsbună pe aleșii Săi, cari strigă către Dânsul zi și noapte”.

„Porunca este: Treci prin cetate, prin Ierusalim, și fă semn pe frunțile bărbaților, cari gem și suspină pentru toate uriciunile, ce se face în mijlocul lui”. *Aceștia, cari gem și suspină, au ființat continuu cuvântul vieții; ei au muștră, au sfătuit și au adresat apeluri. Unii cari nu făceau cinste numelui lui Dumnezeu, s'au căit și au umilit inimile lor înaintea Lui. Dar mărirea Domnului s'a depărtat dela Israel, deși mulți continuau încă formele religiei, lipsiți totuș de puterea și de prezența Lui*.

„În timpul, când mânia lui Dumnezeu este să se verse prin tot felul de judecâți, acești umili și devotați servi ai lui Hristos se vor deosebi de restul lumii prin temerea din sufletul lor, care se dă pe față prin jeli și plângeri, prin muștrări și avertismente. În vreme ce alții încearcă să tragă o mantie acoperitoare peste relele existente și să scuze marea păcătoșenie, care predomină pretutindeni; cei cu zel pentru onoarea lui Dumnezeu și cu iubire pentru suflete, nu-și vor păstră pacea prin obținerea favorii cuiva. Sufletele lor drepte sunt chinuite în fiecare zi din cauza faptelor nesfinte și a conversațiilor celor nedrepti. Dar ei sunt fără putere de a opri torrentul răsturnător al fărâdelegii, și deaceia ei sunt plini de mâhnire și de alarmă. Ei se întristează înaintea lui Dumnezeu, văzând religia desprețuită chiar în casele celor cari au avut multă lumină. Ei plâng și își amărăsc sufletele lor, pentru că mândria, avariția, egoismul și decepții de tot felul există în Comunitate. Spiritul lui Dumnezeu, care este gata să mustre, este călcat în picioare, în vreme ce servii satanei triumfă. Numele lui Dumnezeu este desonorat, și adevărul făcut fără efect.

„Cei cari nu simt întristare din cauza decăderii lor spirituale, nici părere de rău de păcatele altora, vor fi lăsați fără de sigiliul lui Dumnezeu. Domnul trimite apoi pe servii Săi cei cu arme de stricat în mâinile lor . . . Ezech. 9, 1—8.

„Vedem de aci, că biserica, sanctuarul Domnului, a fost cea dintâi, care să simtă lovitura mâniei lui Dumnezeu . . .

„Uriciunile, pentru cari plâng și suspină cei credincioși, erau cele vizibile ochiului unui muritor; dar păcatele cele mai rele, cari au provocat mânia Dumnezeului sfânt și curat, acelea nu erau cunoscute. Marele Cercetător al inimilor cunoaște și fiecă pătă făcut în secret de către făptuitorii fărâdelegii . . . Dumnezeu va descoperi ipocrisia lor și va da pe față înaintea altora acele păcate, pe cari ei le ascundeau cu atâta îngrijire . . .

„Ziua răsbunării lui Dumnezeu este în fața noastră. Sigiliul lui Dumnezeu va fi pus numai pe frun-

file acelora, cari gem și suspină din cauza uriciunilor, ce se fac pe pământ....

„Propria direcție a faptelor noastre va hotărî, dacă noi primim sigiliul viului Dumnezeu, sau vom fi uciiși de armele distrugerii....

„Curajul, tăria, credința și implicita încredere în puterea lui Dumnezeu de a mântui, *acestea nu vin într-un moment*. Aceste virtuți cerești sunt dobândite prin experiența a multor ani de zile....

„Nu toți cari pretind că *țin Sabatul, vor fi sigilați*. Sunt mulți, cari învață pe alții adevărul, și cari nu vor primi sigiliul lui Dumnezeu pe frunțile lor. Ei au avut lumina adevărului, au cunoscut voia Domnului, au înțeles fiecare punct al credinței, dar *n'au avut fapte corespunzătoare*....

„Prin lipsa lor de devoțiune și de pietate și prin darea lor greș în a atinge o înaltă religiozitate, ei fac pe alte suflete să se mulțumească cu starea lor... ”

„Ori cât de sus ar fi stat un predicator în harul lui Dumnezeu, dacă el *neglijază de a urmă lumina dată lui de Domnul și dacă refuză de a fi învățat ca un copil mic, el va aluneca în întunec și în amăgiri satanice și va conduce și pe alții pe aceeași cale*. ”

„*Nici unul din noi nu va primi sigiliul lui Dumnezeu, cât timp caracterele noastre mai au pe ele o pată sau un punct*. Aceasta ne privește pe noi, să îndreptăm defectele caracterului nostru și să curățim templul sufletului nostru de orice necurăție. *Atunci ploaia cea târzie va veni asupra noastră*, după cum ploaia timpurie veni asupra apostolilor în ziua de Rusalii.

„Noi suntem *prea ușor mulțumiți cu succesele noastre*. Ne simțim bogăți și înaltați în bunuri; dar nu știm cât suntem de „muncit, și vrednic de plâns, și sărac și orb și gol“. Acum este timpul, să punem la inimă îndemnul Domnului, când zice: „Te sfătuesc, să cumperi dela Mine.... ”

„In vieța aceasta noi *trebuie să întâmpinăm cerări crude și să facem sacrificii dureroase; dar pacea lui Hristos va fi răsplata noastră*. *Trebuie să ne facem părtași cu Hristos la suferințele Sale*, dacă voim să stăm cu El în triumf pe tronul Său.... ”

„Dar *nimeni să nu creadă, că poate cazul său este desperat și că el nu poate duce o vieță creștină*. Prin moartea lui Hristos s'a făcut provizie îndestulătoare pentru fiecare suflet. Isus este ajutorul nostru mereu prezent în timp de nevoie. *Numai chiamă-L pe El în credință, și El a promis, că aude și răspunde la cererile tale*. ”

„O, această credință vie și activă! *Avem nevoie de ea, și trebuie s'o avem*; altfel vom stă descurajați și vom cădea în ziua ispitei. *Dar întunerecul lăsat atunci peste calea noastră nu trebuie să ne descurajeze, sau să ne ducă la desperare*. Acesta este vâul, cu care *Dumnezeu acopere mărirea Sa, atunci când El se apropie ca să ne dea mari binecuvântări*. Ar trebui să știm aceasta din experiența trecutului. În acea zi, când Dumnezeu are ceartă cu poporul Său, această experiență din trecut va fi isvor de mângâiere și de speranță pentru noi.

„Acum este timpul, când *trebuie să ne păstrăm pe noi și pe copiii noștri nepătați din partea lumii*. Acum trebuie să spălăm hainele caracterului nostru și să le albim în sângele Mielușelului. Acum trebuie să biruim mândria, patima și lenevirea spirituală. Acum este timpul, să ne deșteptăm și să *facem sforțări hotărîte, spre a dobândi simetrie de caracter*.... Lumea este în întunec. „Dar voi, fraților, nu sunteți în întunec, ca ziua aceea să vă apuce ca un ful“. Aceasta este chiar dorința lui Dumnezeu, să aducă lumină din întunec, bucurie din întristare și odihnă din oboseală pentru sufletele cari așteaptă doritoare.

„Ce faceți voi, fraților, în această mare lucrare de pregătire? Cei cari se unesc cu lumea, primesc chipul lumii și se pregătesc pentru semnul fiarei. Dar cei cari nu au încredere în ei înșiși, cari se umilesc înaintea lui Dumnezeu și își curățesc sufletele lor prin supunere față de adevăr, aceștia primesc chipul ceres și sigiliul lui Dumnezeu pe frunțile lor... ”

„Acuma este timpul de pregătire. *Sigiliul lui Dumnezeu nu va fi pus niciodată pe fruntea unui bărbat necurat, sau femeie necurată*. Nu va fi pus deasemenea nici pe fruntea unui bărbat, sau femeie, ambițioși și iubitori de cele lumești. Sigiliul nu va fi pus nici pe fruntea bărbaților sau femeilor *cu limba falsă și cu inimile amăgitoare*.... Mergeți înainte, iubiiți frați și surori! Despre aceste puncte nu pot să scriu decât pe scurt, ca să atrag atenția asupra *necesiității pregătirii*. Dar cercetați Scripturile fiecare pentru sine, ca să înțelegeți teribila solemnitate a orei prezente“. „Mărturii“, Vol. 5, pag. 209—216.

Iubiți frați și surori,

Față cu acetate serioase îndemnuri și avertismente date de Spiritul Profetic, credem că nimeni nu va mai deschide discuții cu privire la cei 144.000, numai pentru luptă de cuvinte, sau pentru înălțarea de sine și criticarea altora; ci toți vom recunoaște, că trebuie să vorbim despre acest număr de sigilați, numai pentru a ne îndemna serios, să ne pregătim în temere de Dumnezeu, spre a obține propria noastră sigilare.

Dumnezeu să ne ajute tuturor la aceasta!

Ștefan Demetrescu.

...

DEPART. MISIUNII INTERNE.

Responsabil: P. H. Herman.

Câștigarea de suflete.

La ultimele ședințe de iarnă ale Diviziunii, fr. Olson, Președintele Diviziunii noastre, a dat pentru anul 1930 următorul motto: „*Mai multe suflete pentru Impărăția lui Dumnezeu!*“ Această propunere a fost acceptată cu unanimitate din partea Comitetului Diviziunii. Toate adunările, prelegerile, predicile și orele biblice, pe cari le ținem; toate vizitele misionare, serviciile creștine, zecimea și darurile, pe cari le dăm; toate sanatoriile, școlile și casele noastre de editură; campaniile noastre din „Săptămâna Mare de Colportaj“, lucrarea cu „Revista Festivă“, „Săptămâna de Abnegație“ și toate celelalte zile și săptămâni speciale, toate acestea au o singură țintă: *A câștigă mai multe suflete pentru Impărăția lui Dumnezeu*.

„Intr'aceasta Tatăl Meu S'a preamărit, că aduceți roadă multă și Imi sunteți Mie ucenici“. „Nu voi M'ați ales pe Mine, ci Eu v'am ales pe voi și v'am rânduit să mergeți și roadă să aduceți și roada voastră să rămână“. Ioan 15, 8. 16.

Dumnezeu vrea roade, cari rămân. Suflete trebuie câștigate și adăugate viței celei adevărate; suflete întemeiate în credință. Nouă ne-a fost încredințat „cuvântul împăcării“. „Noi dar, suntem trimiși împunerniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele

lui Hristos: Impăcați-vă cu Dumnezeu!" 2 Cor. 5, 18—20. Ce privilegiu înalt! Ce chemare sfântă! Ce serviciu consacrat și îmbucurător putem îndeplini pentru Dumnezeu! Totul pentru Domnul Isus, și „Mai multe suflete pentru Impărăția lui Dumnezeu!"

Roagă-te astfel, ca și cum toate ar depinde de Dumnezeu!

Lucrează astfel, ca și cum toate ar depinde de tine!

...

Ceva despre Campania noastră de Toamnă.

Psalmistul a ascultat în mod profetic cântările de biruință ale dreptilor din toate timpurile și a scris: „Strigăte de biruință și de mântuire se înalță în corturile celor neprihăniți: dreapta Domnului câștigă biruința!" Ps. 118, 15. Este ceva mareț, dacă poți cânta despre biruință; fie că este vorba despre biruințe asupra ispitelor personale sau ascunse, fie că este vorba despre biruințe asupra piedicilor și primejdiilor din lucrarea lui Dumnezeu sau despre progresul ei.

Știind că iubiții noștri frați, cari au luat cu bucurie parte la lucrarea lui Dumnezeu pe acest pământ, se vor interesa pentru succesele obținute în ultima Campanie de Toamnă, redăm aici un scurt raport al Diviziunii noastre. Acest raport ne arată, ce lucrare au făcut iubiții noștri frați din diferitele țări ale Diviziunii europene de Sud cu ocazia acestei Campanii, făcând totodată o comparație între anul 1928 și 1929. (Sumele sunt redatăe în dolari.)

	1928:	1929:	Plus:	Pe membru
Franța și Belgia	14.322,61	17.104,69	2.782,08	10,62
Jugoslavia	301,19	2.036,21	1.735,02	1,42
România	2.158,—	4.288,44	2.130,44	0,52
Elveția	10.822,53	12.577,10	1.754,57	6,20
Spania și Portugalia	1.113,39	1.845,53	732,14	3,80
Italia	1.588,94	2.107,74	518,80	4,86
Africa de Nord	1.262,33	1.781,36	519,03	14,37
Mauriciu (Misiune)	608,26	582,22	26,04	2,90

După cum vedem, am atins aproape suma îndoită la noi în țară în anul 1929 față de anul 1928; și cu toate acestea, făcând socoteala pe membru am atins cea mai mică sumă față de celelalte câmpuri — numai 0,52 Cenți sau 86 Lei. Frații noștri din Italia au ajuns de exemplu suma de 811 Lei pe membru.

În cele șase Conferințe ale noastre intrările se împartă după cum urmează:

Muntenia de Vest	Lei 98	pe membru
Muntenia de Est	" 78	" "
Moldova de Nord	" 84	" "
Moldova de Sud	" 77	" "
Transilvania	" 92	" "
Banat	" 90	" "

Să ne ajute bunul Dumnezeu, ca noi să facem lucruri tot mai mari.

...

ATENȚIE.

Știind că unii dintre iubiții noștri frați și lucrători au adunat sume mult mai mari, decât cele de mai sus, lucrând în felul acesta și pentru acei cari n'au lucrat de loc sau numai puțin, ne adresăm tuturor fraților și surorilor cu rugăminte, fie că sunt

lucrători sau nu, și cari: 1. Au răspândit personal 200 de reviste festive cu ocazia Campaniei de Toamnă din anul 1929; 2. Cari au strâns 3.000 Lei sau mai mult decât această sumă, fie că au răspândit multe reviste sau puține; 3. Cei cari au vândut ca familie 300 de reviste sau mai multe, să ne trimeată fotografia lor cu un mic raport despre lucrarea și experiențele făcute în Campania de Toamnă. Dacă este vorba de o familie, după cum se amintește sub punctul trei, atunci fotografia să fie un tablou familiar. Noi dorim să avem aceste rapoarte și fotografii, pentru a le publica în „Curierul Misionar" și „Adventi-Hirnök". Împreună cu această scrisoare se va trimite și o adeverință semnată de presbiter, casierul Comunității și de Dirigintele Cercului Misionar, prin care se confirmă, că expeditorul a atins într'adevăr ceea ce e amintit mai sus.

Vă rog trimiteți fotografia împreună cu raportul și adeverința la următoarea adresă:

P. H. Hermann.
Strada Labirint 116.
București IV.

...

DEPART. ȘCOLII DE SABAT.

Responsabil: P. Păunescu.

Binefacerile studiului zilnic.

„Și avem mai temeinic Cuvântul Profetic, la care bine faceți luând aminte ca la o lumină luminătoare într'un loc păcios...". 2 Petru 1, 19.

În cartea „Mărturii pentru Comunitate", la pag. 62, găsim un întreg capitol, prin care Spiritul lui Dumnezeu ne îndeamnă pe toți la studiul zilnic al Bibliei. În legătură cu aceste îndemnuri profetice, conducerea — care poartă toată răspunderea înaintea lui Dumnezeu — ne aduce hrana potrivită la timp potrivit în fiecare trimestru, prin broșura „Lecțiuni Biblice" pentru majori și pentru copii.

În aceste lecțiuni Cuvântul lui Dumnezeu este duminicat pentru fiecare zi, așa că frații și prietenii noștri să poată avea zilnic „bucata de pâine spirituală" pentru un timp ca acesta. După cum Tatăl cereșc a organizat funcțiunile corpului nostru, așa că ele să-și reclame hrana zilnică pentru refacerea puterilor în cele 6 zile de muncă; tot astfel, Domnul, ca învățător, prin Spiritul Sfânt îngrijește ca „turma pășunii Sale, să-și poată lua zilnic pe întregul pământ" pâinea cea de toate zilele, bine pregătită pentru cei majori ca și pentru flămânzii și frazezii mieușei. „Creșterea" așa de dorită de Tatăl nostru până vom ajunge *ăesăvârșirea* — arătată nouă de blândul și smeritul Domn, Prinț cereșc — rămâne „ținta", pentru care trebuie să stăruim, cercetând, meditănd și rugându-ne serios.

„Veniți la Mine", a zis Domnul, „luați jugul Meu" — dar învățați, că Eu sunt „blând și smerit".

Aceste însușiri atât de necesare în acest timp când în omenire bântue teribila meteahnă a îngâmăfării, a nesupunerii, a răutății, a lipsei de cuviință și respect reciproc nu se pot altoi în inimile copiilor lui Dumnezeu fără un studiu sistematic, fără o îndelungă meditare și o serioasă cercetare de sine în rugăciuni spirituale. Deaceea cred, că în acest timp

al sfârșitului, pregătirea noastră zilnică pentru Sabatul ceresc, este de o nevoie imediată, căci numai *hrana zilnică și binecuvântările* ce Domnul ne dă în adunările noastre în Sabatul Său cel sfânt, sunt daruri cerești, cari au menirea să ne sfințească. Mănat de această experiență, pe care bunul Dumnezeu mi-a ajutat s'o statornicesc pentru vieța mea spirituală, îndemn călduros pe frați în general, și în mod special pe diriginții Școlilor de Sabat din Uniunea noastră, să chibzuească în Comunitățile lor, a indemnă și a lucra individual prin instructori, spre a aduce această practică a studiului zilnic al „Lecciónii” în vieța copiilor lui Dumnezeu. Chiar și în „Instructorul”, organ al Școlii de Sabat pe lângă Diviziunea noastră, găsim câteva învățături prețioase, pe cari ne simțim fericiți să le recomandăm fraților, traducându-le în limba țării, în rândurile de mai jos:

„Pe înălțimile Galileiei, după ce am auzit o bună parte din cuvintele Învățătorului, care împărția cele mai sublime adevăruri, pe cari oamenii le-au auzit vreodată, noi simțim încă aceste cuvinte, căzând de pe buzele Stăpânitorului divin, ale Mântuitorului însuși: „Deci voi rugați-vă astfel: Tatăl nostru care ești în ceruri, fie sfințit numele Tău; vie împărăția Ta, facă-se voia Ta cum în cer și pe pământ; *pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi*” (Mat. 6, 9—11.

Atențiunea noastră este reținută prin aceste cuvinte: „Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi”. Noi înțelegem numaidecât că Domnul atrage atențiunea noastră asupra *pâinei zilnice* și nu asupra pâinei pentru o săptămână, sau pentru o lună. Din partea Sa primim regulat pâinea noastră și nu la intervale întâmplătoare, ci zi după zi.

Cum este posibil să atingem cea mai înaltă treaptă spirituală, la care sunt îndemnați ucenicii lui Hristos? Unul dintre cele mai bune mijloace este studiul zilnic al lecțiilor pentru Școala de Sabat. Prin ea, zi după zi, absorbim din alimentele spirituale. N'a spus Isus: „Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu orice cuvânt ce iese din gura lui Dumnezeu”. Noi primim deci dela Dumnezeu hrana corporală și hrana spirituală. „In început eră Cuvântul, și Cuvântul eră la Dumnezeu, și Dumnezeu eră Cuvântul”. Isus mai zice: „Eu sunt pâinea vieții, cine vine la Mine nu va flămânzi, și cine crede în Mine nu va înseta niciodată”.

Studiul zilnic al lecțiilor desvoltă în noi obiceiul studiului sistematic. Sistemul este indispensabil în vieța noastră. Unde am îndreptă privirile noastre, vedem pretutindeni învederarea sistemului: sistem în guvernământ, sistem în metodele noastre de lucru, sistem în toate prăvințele. Consacrând în fiecare zi câteva momente pentru studiu, noi ne însușim bunul obicei de a face chiar celelalte lucruri regulat, și astfel spiritul și voința noastră vor fi fortificate. Iubiți frați și prieteni obișnuiți-vă de a studia în fiecare zi lecțiunea Școlii de Sabat. Studiul zilnic dă putere pentru reținerea punctelor principale ale lecțiunei. Este un fapt psihologic bine cunoscut, că repetiția unui lucru mărește forța. Un orator nu se mulțumește de a exprima o idee o singură dată, ci el o repetă sub diferite forme, până când aceasta se încrustează în spiritul auzitorilor.

Studiul zilnic ne aduce într'o legătură constantă și intimă cu Dumnezeu. Ea ne dă în fiecare zi ocazie de a asculta vocea Mântuitorului, vorbindu-ne prin Cartea Sa sfântă. Lumea are astăzi trebuință de creștini cari studiază Biblia, mai mult decât de orice lucru; creștini cari cunosc dreptatea, știind să in-

vețe și pe alții. Noi putem să ajungem cu toții acest ideal, dacă vom folosi ocaziile, pe cari ni le oferă Școala de Sabat prin studiul biblic. Se întâmplă foarte adesea, că voind să asimilezi lecțiunea dintr'o singură dată, ea nu pătrunde până în inimă. Nu este posibil să urcăm o scară luând șase trepte deodată. Nu este mai ușor a urcă o treaptă după alta? Acelaș lucru este și cu studiul lecțiunii. Nu este în genere posibil, de a studia lecțiunea dintr'o singură dată, căci ea este alcătuită pentru șase zile de studiu. Mai mult valorează dacă studiezi puțin și de mai multe ori, decât dacă înveți mult și o singură dată. Dumnezeu n'a creiat lumea într'o zi; El a folosit șase zile, alternând ziua cu noaptea. El făcu un lucru după altul, și nu pe toate deodată.

N'ar fi o nebulie dacă am lua la o singură masă hrana pentru o săptămână? Scopul principal al studiului nostru este de a ne aprofunda suficient în lecțiunea respectivă, spre a înțelege în întregime conținutul ei și de a fi capabili la rândul nostru să învățăm și pe alții. Pentru acest scop trebuie ca mai întâiu să cunoaștem și să înțelegem conținutul lecțiunii și apoi să ne-o înscrim în memorie. Se întâmplă adesea, că după ce am cetit, studiat și cercetat lecțiunea, noi nu ne mai amintim despre ea, îndată ce am sosit în clasă. Reađuși la chestiune însă printr'un instructor sau vreun vecin, noi ne amintim atunci foarte bine de ceea ce am studiat.

Apostolul Pavel scrie Galatenilor: „Ce va fi semănat un om, aceasta va și seceră”. Ce vom recolta noi, dacă vom neglija momentele prețioase, pe cari am putea să le consacrăm în fiecare zi, pentru studiul lecțiunei noastre?

În timpul apostolului Pavel, Evreii din Berea studiau în fiecare zi Scripturile. „Aceștia erau mai mărinimoși decât cei din Tesalonic, dânșii primiră Cuvântul cu toată voioșia, cercetând cu deamănuntul în fiecare zi Scripturile”. Dacă chiar în timpul apostolului Pavel oamenii studiau Cuvântul lui Dumnezeu în fiecare zi, cu atât mai mult trebuie să-l studiem noi, pentru ca în zilele când vom fi lipsiți de Biblie, conținutul ei să fie așa de bine imprimat în inimile noastre, încât să nu avem trebuință de a alerga în coace și în colo, pentru a căuta Cuvântul lui Dumnezeu. El ne va fi rămas exact în minte și ne va servi ca hrană spirituală. „Iată vin zilele, zice Iehova, Domnul, când voi trimete foamete asupra acestei țări; nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci de auzirea cuvintelor lui Iehova. Și vor merge dela mare până la mare, și se vor duce dela Miazănoapte până la Răsărit, căutând Cuvântul lui Iehova, dar nu-l vor afla”. Amos 8, 11. 12.

Ce epocă înspăimântătoare! Vom fi noi printre aceia, cari vor merge încoace și încolo după Cuvântul lui Dumnezeu? ...

Deaceea acum este timpul potrivit încă pentru „cercetare”, pentru ca, credința noastră să fie o încredere desăvârșită. Eu cred că îndemnurile Spiritului Profetic nu vor lăsa inimile noastre indifereente și ne vom grăbi să trecem dela teorie la practică, dela vorbe la fapte!

P. Păunescu.

Notă pentru Dirigințe. — Este timpul să chibzuim în Comitet a organiza astfel Școala de Sabat, ca în lunile de vară. copiii noștri cari mergeau la școală, în vacanță să poată lua parte la binecuvântările lui Dumnezeu regulat, în fiecare Sabat. În cursul săptămânii ei trebuie să fie ocupați, ajutând pe tata și mama, și numai pentru lucrul făcut după puterile lor, să poată primi mici sume, din cari să se obiș-

nuească a pregăti daruri pentru Dumnezeu. Cultivați spiritul de muncă și răspundere; cultivați spiritul de dărnicie în timpul anilor copilăriei! Nu uitați să înzestrați pe copii cu: Lecțiuni, chipuri cu texte de memorizat și faceți, ca în fiecare Sabat să poată spune în adunare experiențele lor cu Dumnezeu, la studiu și lucrare misionară.

Rugați-vă pentru copii, rugați-vă împreună cu copiii, și nu uitați că din toate bunurile nu putem lua pe noul pământ decât copiii pe cari Domnul ni i-a dăruit ca urmare a rugăciunilor stăruitoare: 1 Sam. 1, 15—17.

P.

DEPARTAMENTUL TINERETULUI.

Responsabil: **P. H. Hermann.**

Influența noastră.

Este imposibil să trăim fără a exercita o oarecare influență asupra cuiva. Această influență este sau spre bine, sau spre rău. Întrebarea cea mare este: „Este influența mea dela Dumnezeu?” Tineretul ar trebui să înțeleagă, că viața liniștită și consecventă a unui adevărat creștin este consacrată lui Dumnezeu și Domnului Hristos. Există multe motive pentru cari fiecare tânăr și fiecare tânără ar trebui să se străduiască a exercita o influență creștină și a deveni un adevărat model ca și Domnul Hristos: 1. Din cauza Mântuitorului; 2. Din cauza altora; 3. Din cauza sa. Apostolul Pavel a putut să zică: „Și cele ce ați învățat și ați luat dela mine și ați auzit și ați văzut la mine, acestea faceți-le; și Dumnezeuul păcii va fi cu voi”. Filip. 4, 9. Putem noi zice aceleași lucruri ca și apostolul Pavel? Ne permitem noi în viața noastră ceva, ce am critică la alții?

În cartea „Parabolele Domnului Hristos”, mai ales în capitolul „Talanții”, găsim câteva pagini cari sunt consacrate numai acestui subiect, „Influența”, pp. 309—311. Noi cetim în Numeri 14 și 15, despre influența cea rea și nefericită, exercitată de cei zece iscoditori după întoarcerea lor din Canaan, asupra întregului popor Izraelit. Dacă cetim primele capitole ale cărții lui Daniel, găsim ce influență bună a exercitat Daniel și cei trei prieteni ai săi în împărăția babilonică. Am putea enumăra încă multe alte exemple.

„Într'un oarecare sens vom exercita asupra tuturor în mod conștient sau inconștient o oarecare influență; noi nu putem să evităm acest lucru; întrebarea este nu dacă voim sau nu, ci ce influență exercităm.

Poate că o floare nu știe cât este ea de plăcută, însă ea este plăcută, și neîntrerupt răspândește un miros plăcut. O lumânare nu știe ce face, însă cu toate acestea ea răspândește lumina ei neîntrerupt în toate direcțiile. Un magnet n'are nici o voință și cu toate acestea el atrage anumite obiecte. Astfel este și cu sufletul omenesc, căci el e de așa natură, încât emană mereu o influență. Omul este o ființă care are două părți, și noi nu putem zice, care din aceste părți este mai minunată: capacitatea de a primi influența permanentă și de a o prelua, sau capacitatea de a emană influența permanentă în mod conștient sau inconștient.

Este o idee foarte serioasă, că orice faptă și orice cuvânt din viața noastră lasă în urma sa o impresie.

Ceeace scriem noi, nu poate fi nimic niciodată. Un vapor nu lasă nici o urmă în mare, o pasăre nu lasă nici o urmă în sborul său prin aer, însă vieța fiecărui om în parte, este cunoscută Domnului, care vede toate începând din leagăn, până la mormânt. Orice faptă este ca în timpurile preistorice o impresie în piatră. Toate sunt scrise, vorbite, și făcute pentru totdeauna. Dacă ne culcăm seara, lucrarea noastră zilnică nu este sfârșită, ci ea este în realitate abia începută. Ea nu este terminată niciodată. Dacă închidem ochii în ora morții noastre, lucrarea vieții nu ne este terminată. Faptele noastre ne urmează, sau spre binecuvântare, sau spre blestem. Influența noastră dăinuiește mai departe, „el nu cunoaște nopțile și nu păzește Sabatele”. Acel cuvânt pripit otrăvește mai departe o inimă, acea faptă nepoliticoasă, cutoatecă a fost uitată, totuș caută să mai apese asupra unui suflet. Pe dealtă parte orice faptă iubitoare, orice cuvânt încurajator rămâne mai departe ca o influență bună.”

„Strângeți influența mea și immormântați-o împreună cu mine!” au fost ultimele cuvinte ale unui tânăr, adresate prietenilor săi cari stăteau plângând, în jurul patului său de moarte. Ce dorință! Ce căință adâncă trebuie să fi simțit această inimă tânără! — O vieță care n'a fost ceeace ar fi trebuit să fie. Cât de mare a trebuit să fie regretul său, gândindu-se la influența cea rea, care a avut-o asupra acestor tineri, o influență care ar fi dorit să o nimicească, dacă ar fi fost posibil, și care l-a determinat să exclame: „Strângeți influența mea și immormântați-o împreună cu mine!”

Iubiții mei prieteni tineri, influența voastră, fie că este bună sau rea, nu mai poate fi strânsă de prietenii voștri dacă închideți pentru ultima dată ochii, chiar dacă i-ați rugă în cel mai serios mod în ora morții voastre. Influența voastră a plecat dela voi, și numai voi sunteți responsabili pentru ea; voi ați avut puterea, s'o stăpâniți și să-i dați o anumită direcție. Nici un om nu poate să retragă influența ta. O asemenea dorință pe patul morții nu poate fi împlinită. Este un lucru imposibil! Rudele și prietenii tăi nu pot strânge influența ta și s'o immormanteze împreună cu tine. Prieteni tineri, duceți o vieță nobilă, adevărată și eroică. Aveți curajul moral într'o măsură deplină în orice timp și în orice loc.

Steen Rasmussen.

Să nu părăsim adunarea noastră.

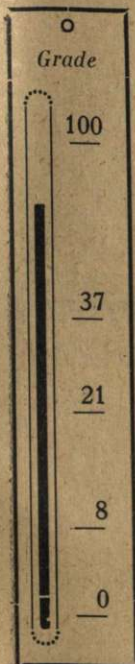
Cu aceste cuvinte a îndemnat marele apostol Pavel pe primii creștini să viziteze adunările; cu cât mai mult am trebui să o facem noi, văzând „că ziua se apropie”, când va veni Domnul Isus.

Având ocaziunea să vizitez diferitele Conferințe și Comunități, am constatat că Domnul face o lucrare mare în țara noastră. Nu numai mulți oameni în vârstă primesc adevărul, însă și un număr mare de tineri acceptă solia măreață a adventă. Găsesc pretutindeni un număr mare de tineri, cari au o înfățișare promițătoare și fac o impresie bună. Împăratul Nabucodonosor a dat poruncă unuia dintre funcționarii săi să aleagă dintre copiii Izraeliților „niște tineri fără vreun cusur trupesc, frumoși la chip, înzestrați cu înțelepciune în orice ramură a științei, cu mintea ageră și pricepere, în stare să slujească în casa împăratului, și pe cari să-i învețe scrierea și limba Haldeilor”. Dan. 1, 3, 4. Regele

cel mare al cerului, Dumnezeu tuturor dumnezeilor, vrea să vă aleagă astăzi, pe voi iubiții mei tineri și tinere, pentru ca să-I serviți în marea lucrare de câștigarea de suflete de pe acest pământ. După cum Daniel și prietenii săi au fost mai întâi educați în școala împăratului pentru serviciul lor viitor, tot astfel vrea și Domnul, ca voi tinerilor, să fiți educați în școală și în cursurile de studiu, pe cari Domnul le-a instituit prin servii și îngrijitorii Săi.

Noi știm că nu toți dintre voi pot vizita Școala Misionară, lipsindu-vă poate mijloacele necesare, însă cu toți puteți lua parte la adunările tineretului și la studiile interesante și educative, pe cari le găsiți în „Anexa Curierului Misionar” în fiecare trimestru. Nici un tânăr și nici o tânără n’ar trebui să scape ocazia, de a lua parte la aceste studii ale „Principiilor biblice” și a „Istoriei Advențe”. Aici vine Școala Misionară la D-voastră, fiindcă D-voastră nu puteți merge la ea. Cine n’a comandat încă „Curierul Misionar” cu „Anexa” sa trimestrială, ar trebui să o facă numaidecât, pentru ca să fiină pas dela început cu mișcarea de educație a tineretului. Toți, chiar și acei cari se găesc la o mare depărtare de un Cerc al Misionarilor Voluntari, pot urmări aceste studii, dacă sunt abonați la „Curier”. Inșă unde se găsește un Cerc al tinerimii, acolo ar trebui să ia toți parte.

Pentru ca să știm cum stă temperatura noastră spirituală și creștină în inimile tinerilor noștri, redăm mai jos un termometru și fiecare tânăr și fiecare tânără ar trebui să măsoare temperatura spirituală, religioasă și creștină din inima sa proprie în fiecare săptămână, iar Dirigințele Cercului Tinerimii să o constate în Cercul Tinerimii.

TEMPERATURA MISIONARILOR VOLUNTARI.

Punctul de fierbere.— Plin de entuziasm, vizitează adunarea, invită și pe alții la adunare, se roagă pentru Cercul Misionarilor Voluntari, concucrează în adunări și în lucrarea grupei sale și este totdeauna punctual.

Căldura sângelui.— Foarte viu, merge la adunare, se roagă și vorbește dacă e invitat, este de obicei punctual.

Căldura mijlocie.— Viu, merge la adunare, ia câteodată parte, este de obicei de găsit în ultimele rânduri, vine deseori târziu.

Rece.— Pe moarte, merge numai ocazional la adunare și nu ia niciodată parte activă la ea.

Punctul de înghețare.— Mort, nu vine niciodată la adunare.

Care este temperatura ta?

Diriginții Cercurilor Tinerimii au datoria să măsoare temperatura de mai sus la toți membrii lor din Cerc, și să aibă grijă ca toți să viziteze adunările, luând parte la programele de studiu și la lucrarea misionară.

...

Atenție.

Noi am tipărit pentru membri Cercurilor Tinerimii o carte frumoasă de membru. Vă facem acest lucru cunoscut rugându-vă ca atât tinerii cât și tinerele cari sunt încă sub 30 de ani și sunt membri activi ai Cercului Misionarilor Voluntari, să se adreseze Dirigințelii respectiv al Cercului Tinerimii, rugându-l să comande pentru ei câte o carte de membru. Dirigințele Misionarilor Voluntari este rugat să atragă de tututor tinerilor atențiunea asupra acestei cărți de membru, invitându-i să devină membrii activi și să comande o carte de membru.

Cartea de membru, care are un tablou frumos și este demnă să fie păstrată pentru toată viața ca o amintire, are următoarea inscripție:

„Cercul Tinerimii Misionarilor Voluntari ai Adventiștilor de Ziua Șaptea”.

CARTE DE MEMBRU.

Din iubire către Domnul Hristos promit să iau parte activă la lucrarea Cercului Tinerimii Misionarilor Voluntari, făcând tot ce pot întru ajutorarea altora și terminarea lucrării Evangheliei în toată lumea.

Numele
Adresa:
Cercul Tinerimii din:
Data: 19
Secretarul Departamentului Misionarilor Voluntari al Uniunii
Secretarul Departamentului Misionarilor Voluntari al Conferinței

Diriginții Cercurilor Tinerimii sunt rugați să facă o listă de toți membrii Comunității lor, cari doresc să aibă o asemenea carte de membru. Ei mai notează în această listă: Numele și adresa, anul nașterii, anul botezului, căsătorit sau necăsătorit.

Dirigințele trimite această listă Secretarului Departamentului Tineretului din Conferință și acesta la rândul său mi-o trimite mie la adresa următoare: P. H. Hermann, Strada Labirint 116, București 4.

Chiar membrii nebotezați pot primi această carte de membru. Cartea de membru se dă în mod gratuit.

...

Programele Misiunii Interne.

Ora misionară din luna Mai.

1. Cântarea și rugăciunea de deschidere.
2. Raportul.
3. Cuvântare: „In atelierul lui Dumnezeu”.
4. Experiențe.
5. Comunicări și distribuire de literatură.
6. Cântarea și rugăciunea de încheiere.

Cuvântare: „IN ATELIERUL LUI DUMNEZEU”.

Introducere. Ps. 103, 8—14. In viața credinții vin deseori ore, cari nu ne plac. Multe greutăți și ispite năvălesc asupra noastră. Dacă cădem într’una din aceste încercări, atunci ne simțim intristați și abătuți. Ce scop au toate aceste experiențe? **Răspuns:** 2 Cor. 4, 17 și Rom. 8, 28. Fiecare experiență din viața noastră ar trebui să ne servească spre învățatură și îndreptare. Domnul admite, ca ele să vină asupra noastră, însă El nu ne părăsește. Ps. 103, 8, 11, 13, 14.

Noi toți ne aflăm:

I. În atelierul lui Dumnezeu.

1. Calitatea materialului.
 - a) Tărănă.
 - b) Domnul cunoaște neputința noastră.
 - c) Noi trebuie să avem toată încrederea în Maestrul divin al atelierului. Isa. 29, 16.
2. În atelierul unui olar. Ier. 18, 1—6.
 - a) Maestrul atelierului lucrează pe roată: Vers. 2, 4.
 - b) Lucrarea nu izbuteste. (Să se amintească motivul).
 - a) El face însă un alt vas, după cum îi place.
 - d) Astfel poate să facă Domnul și cu noi. Vers. 6.
 3. Domnul este olarul nostru.
 - a) El vrea să facă din noi vase prețioase.
 - b) Însă lucrarea cu noi nu izbuteste.
 - c) De ce? Un corp străin din noi împiedică legătura.
 - d) Acest corp străin și aspru este încăpățânarea și îndărădnicia noastră.
 4. Răbdarea olarului.
 - a) Dumnezeu repetă mereu încercările Sale cu noi.
 - b) Dacă se repetă însă de mai multe ori nereușita, Domnul leapădă materialul ca fiind netrebuincios. Iov 33, 26—30.

II. Cum stai lucrurile cu tine?

1. Care este ținta ta?
 - a) Pentru ce te-ai hotărât?
 - b) Care spirit se găsește în tine?
2. Domnul va conduce pe fiecare la o hotărâre deplină.
 - a) Îndeplinește ceea ce ai fost chemat să faci.
 - b) Îndepărtează toate dorințele și interesele tale proprii.
 - c) Lasă să fi format și gândește-te la cuvintele Domnului Isus: „Nu cum voesc Eu, ci cum voești Tu“. Mat. 26, 39.

III. Domnul Isus Hristos face astăzi lucrarea olarului în Comunitate.

1. Misiunea Sa de a ne pregăti.
 - a) Noi trebuie să devenim maleabili (gândește-te la frământarea lutului).
 - b) Noi trebuie să devenim plastici.
2. Ultima condițiune pentru un vas durabil.
 - a) Lutul format trebuie să fie ars. Ezech. 24, 11—13.
 - b) Prin acelaș proces de curățire trebuie să trecem și noi, spre a se stabili sinceritatea noastră. Isa. 48, 10.
3. Scopul nostru ca vase formate. 2 Tim. 2, 20, 21. *Incheiere.* 2 Petru 3, 14. ...

Ora misionară din luna Iunie.

1. Cântarea și rugăciunea de deschidere.
2. Raportul.
3. Cuvântare: „Osteneala iubirii“.
4. Experiențe.
5. Comunicări și distribuire de literatură.
6. Cântarea și rugăciunea de încheiere.

Cuvântare: „OSTENEALA IUBIRII“.

Introducere. Lipsa de dragoste un semn al timpului. 2 Tim. 3, 1—4. Urmările lipsei de iubire rezultă din 1 Cor. 16, 22.

I. Osteneala iubirii depusă de Dumnezeu și de oameni.

1. Prin ce a dovedit Dumnezeu osteneala iubirii Sale?
 - a) Prin creațiune. Rom. 1, 19, 20.

- b) Astrele vorbesc despre iubirea lui Dumnezeu.
 - c) Pământul roditor o dovedește.
 - d) Mineralele și bogățiile din interiorul pământului mărturisesc despre ea.
2. Prin dăruirea Fiului Său: Ioan 3, 16.
 - a) Domnul Hristos a primit un chip de rob. Fil. 2, 7.
 - b) Jertfa Domnului Isus. Ioan 19, 16—30.

II. Cum se arată osteneala iubirii noastre?

1. Prin iubirea noastră față de Dumnezeu. Mat. 22, 37. Abraam, o pildă pentru noi.
 - a) Credincios în ascultare. Gen. 22, 1—19.
 - b) Credincios în serviciul lui Dumnezeu. Gen. 12, 7, 8; 13, 18.
 - c) Credincios în zecime. Gen. 14, 19, 20.
2. Prin iubirea noastră față de oameni. Mat. 22, 39. Pavel, o pildă pentru noi.
 - a) Credincios în lucrarea sa. 2 Cor. 11, 23—28.
 - b) Gata a da viața sa. Rom. 9, 1—3.

III. Urmările osteneții din iubire. 1 Cor. 2, 9.

NECROLOG.

Sora *Alexandrina Sima* din Comunitatea București-Labirint, a fost chemată de Domnul la odihnă pe ziua de 4 Ianuarie 1930. Speranța revenirii Domnului Hristos, a fost ferma sa credință până în ultima clipă.

...

Fr. *Florea Zamfir* din Comunitatea București-Labirint, a adormit în Domnul pe ziua de 12 Martie, 1930, cu o deplină încredere în Mântuitorul Isus Hristos, ce va veni în curând.

...

Sora *Maria Margarit* în vârstă de 60 ani, din Com. Dărmănești Jud. Prahova, a adormit în Domnul pe ziua 20 Martie, 1930, după o activitate plină de zel pentru Domnul.

Sperăm ca Domnul s'o învieze la venirea Sa.

...

Fr. *Iancu Dumitrescu*, în vârstă de 26 ani din Comunitatea Alexandria, a adormit în Domnul pe ziua de 15 Martie. Deși tânăr a iubit mai bine pe Domnul decât plăcerile de o clipă ale acestei lumi.

Grăbiți-vă de comandați prin Cercul Misionar, mult valoroasa carte:

Timpul nostru

în lumina
profețiilor.

în 336 pagini, și cu nenumărate ilustrații.
Prețul 300 lei legată și 200 broșată.

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul unui număr Lei 9. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Labirint 116. București IV.
